

Anarhistička biblioteka

Anti-Copyright

Guy Hocquenghem
Uništimo seksualnost
1973

Uništimo seksualnost

Guy Hocquenghem

Nepomirljivo - Radikalni kvir protiv roda, države i kapitala
(Uredila: Lina Gonan, Multimedijalni institut, Zagreb, 2018).
Prevod: Sana Perić. Uništimo seksualnost još je jedan rad Guya Hocquenghema, a koji se, po riječima autora fanzina u kojem smo našle engleski prijevod teksta, ponekad atribuirao Felixu Guattariu, te se ponekad nalazi i pod naslovom "Dokrajčiti masakr nad tijelom". Tekst je originalno objavljen u jednoj začudnoj zbirci iz 1973. pod naslovom "Tri milijuna perverzija - Velika enciklopedija homoseksualnosti", koja je po objavljivanju vrlo brzo zabranjena i uništavana zbog narušavanja morala, a čije je objavljivanje ujedno bilo i prekretnica u borbi za kvir oslobođenje u Francuskoj. U tekstu *Uništimo seksualnost* Hocquenghem zagovara da borba protiv kapitalističke opresije treba imati izvor na onom mjestu gdje je opresija najdublje ukorijenjena - u našim tijelima.

anarhisticka-biblioteka.net

1973

da bismo

Premda se kapitalistički poredak doima tolerantnim, on u svim svojim oblicima (obitelji, školi, tvornicama, vojsci, zakonima i diskursu) kontinuirano podvrgava svu našu žudnju, sav naš seksualni i afektivni život diktaturi svoje totalitarne organizacije temeljene na eksploataciji, vlasništvu, muškoj moći, prihodu, profitu... On neumorno nastavlja svoju prljavu kastraciju, opresiju, mučenje i sakaćenje tijela kako bi u naše meso upisao svoje zakone, kako bi u naše nesvjesno usadio svoje instrumente za reprodukciju ropstva. Putem retencija, zapreka, ozljeda i neuroza kapitalistička država nameće svoje norme, fiksira svoje modele, utiskuje svoje značajke, dodjeljuje svoje uloge, dijeli svoje programe... Svim putevima, kojima može doći do našeg organizma, ona u najdublje dijelove naše utrobe uranja svoje smrtonosno korijenje, plijeni naše organe, odstranjuje nam životne funkcije, kvari naše užitke, svu našu "životnu" produktivnost podvrgava kontroli svoje zločinačke administracije. Od svakog pojedinca čini bogalja, odsječenog od vlastitog tijela, kojem su strane njegove želje.

stali

Putem društvenog terora, kojeg doživljavamo kao individualnu krivnju, snage kapitalističke okupacije, sa svojim sve rafiniranijim sustavima agresije, provokacije i ucjene suzbijaju, isključuju i neutraliziraju sve naše prakse čija posljedica nije reprodukcija oblika dominacije.

Tako se u nedogled produljuje tisućljetna vladavina nesretne naslade, žrtve, rezignacije, institucionaliziranog mazohizma i smrti: vladavina kastracije koja proizvodi neurotičnog i marljivog "podanika", pokornog radnika punog krivnje.

Prestravljuje nas taj stari poredak koji zaudara po leševima, te smo odlučili revolucionarnu borbu protiv kapitalističke opresije prenijeti tamo gdje je ona najdublje ukorijenjena: u samu srž našeg TIJELA.

na kraj

Prostor tog tijela, sa svim željama koje on proizvodi, želimo osloboditi od "strane" eksproprijacije. "Kroz njega" želimo "raditi" na oslobađanju društvenog prostora. Među njima nema granice: JA vršim opresiju nad sobom jer je JA proizvod sustava opresije koji djeluje u svim oblicima iskustva.

"Revolucionarna svijest" je samo obmana, sve dok ne prođe kroz "revolucionarno tijelo", tijelo koje proizvodi vlastito oslobođenje.

Žene koje se bune protiv muške moći, stoljećima usađivane u njihova tijela, homoseksualci koji se bune protiv terorizirajuće normalnosti i "mladi" koji se bune protiv patološkog autoriteta odraslih, počeli su kolektivno otvarati prostor tijela subverziji, a prostor subverzije "neposrednim" potrebama tijela.

One i oni počeli su osporavati postojeći način proizvodnje želje, osporavati postojeće odnose između naslade i moći, između tijela i podanika, prisutne u svim sferama kapitalističkog društva - pa i među aktivistima.

masakru

One i oni su jednom za svagda slomili staru podjelu na "političko" i proživljeno iskustvo, podjelu koja donosi maksimalnu korist rukovodiocima buržoaskog društva, kao i onima koji tobože predstavljaju mase i govore u njihovo ime.

One i oni su utrli puteve velikoj pobuni života protiv instanci smrti koje se neprekidno uvlače u naš organizam i suptilno podvrgavaju proizvodnju naše energije, naših želja i naše stvarnosti imperativima uspostavljenog poretka.

Zacrtna je nova linija proboja, nova linija radikalnijeg i odlučnijeg suočavanja, linija kojom se "neizbježno" raspodjeljuju revolucionarne snage.

tijela

Ne možemo više podnositi da nam krađu naša usta, naše anuse, naša spolovila, naše živce, naša crijeva, naše žile... da bi od njih napravili oruđe, dijelove sramotnog mehanizma za proizvodnju kapitala, eksploatacije, obitelji...

Očito smo svjesni koliko prepreka moramo svladati da naše težnje ne bi ostale samo san male, marginalizirane manjine. Znamo da je oslobađanje tijela te senzualnih, seksualnih, afektivnih i orgazmičnih odnosa nerazdvojivo povezano s oslobađanjem žena i uklanjanjem svih vrsta seksualnih kategorija. Revolucija želje podrazumijeva uništenje muške moći te svih modela ponašanja i sprege koje ona nameće, kao što podrazumijeva i uništenje svih oblika opresije i normalnosti.

Želimo raskrstiti s ulogama i identitetima koje dodjeljuje Falus.

Želimo stati na kraj svakom pripisivanju seksualnih razlika. Želimo da među nama više ne bude muškaraca i žena, gejeva i strejt ljudi, posjednika i posjedovanih, boljih i gorih, gospodara i robova. Mi želimo biti transseksualna, autonomna, mobilna, mnogostruka ljudska bića promjenjivih različitosti, kadra razmijeniti svoje želje, užitke, ekstaze i nježnosti, a da pri tom ne moramo funkcionirati unutar nekog sustava viška vrijednosti i moći, osim kroz igru.

Polazeći od tijela, od revolucionarnog tijela kao prostora proizvodnje "subverzivnih" sila, kao mjesta na kojem se vrši sva opresija, povezujući "političke" prakse s realnošću tijela i njegovog funkcioniranja, tražeći kolektivno sve puteve njegovog oslobađanja, mi proizvodimo i nastaviti ćemo proizvoditi novu društvenu realnost u kojoj se maksimalna ekstaza kombinira s maksimalnom sviješću. To je jedini put kojim možemo doći do sredstava za borbu protiv kapitalističke države na njezinom terenu. To je jedini put koji nas može uistinu OSNAŽITI naspram dominantnog sustava koji neprestano širi svoju moć, "slabeći" i "drobeći" svakog pojedinca, prisiljavajući ga da se oblikuje prema njegovim načelima, svodeći ga na psa.

Ne možemo više podnositi da od naših sluznica, naše kože, od svih naših osjetilnih površina čine okupirane, kontrolirane, propisane i zabranjene zone.

Ne možemo više podnositi da naš živčani sustav služi kao posrednik sustavu kapitalističke, državne i patrijarhalne eksploatacije, da naš mozak funkcionira kao kazneni stroj kojeg je programirala sveobuhvatna vlast.

Ne možemo više zadržavati našu spermiju, naša govna, našu slinu i našu energiju prema zakonskim propisima i njegovim sitnim, kontroliranim transgresijama.

Želimo da se rasprsnu frigidno, sputano i obamrlo tijelo kojeg kapitalizam uporno želi konstruirati od krhotina našeg živog tijela.

Naša želja za temeljnom slobodom da se upustimo u revolucionarnu praksu iziskuje da izađemo izvan naših "osobnih" granica, da "subjekta" u nama izvrnemo naglavačke, da umaknemo paralizi i "civilnom stanju" kako bismo premostili prostore bezgraničnog tijela i živjeli u priželjkivanoj mobilnosti s onu stranu seksualnosti, s onu stranu normalnosti, njezinih teritorija i propisa.

Neki među nama osjetili su vitalnu nužnost da se "zajednički" oslobodimo utjecaja kojeg su nad nama izvršile snage koje suzbijaju i iznuđuju želju, i kojeg vrše nad svakom i svakim od nas "pojedinačno".

Odlučili smo se suočiti sa svime što proživljavamo na osobnom, intimnom planu, istražiti ga i proživjeti kolektivno. Želimo srušiti betonski zid koji, u interesu dominantnog društvenog poretka, dijeli biće od privida, izrečeno od prešućenog i društveno od privatnoga.

Počeli smo rasvijetljivati mehanizme onoga što nas privlači ili odbija, našeg otpora, naših orgazama; počeli smo zajednički bistriti svijet naših reprezentacija, naših fetiša, opsesija i fobija. Počeli smo o "nepriznatom" razmišljati, pričati o njemu, ono je postalo materijal za naše političke erupcije, jer politika na društvenom polju manifestira temeljnu želju da se osjećamo "živima".

Odlučili smo stati na kraj vlasti koja svemu što ima veze sa stvarnim funkcioniranjem senzualnih, seksualnih i afektivnih praksi, nameće nepodnošljivi veo tajne, kao što ga nameće funkcioniranju svake društvene prakse koja producira ili reproducira oblike opresije.

uništimo seksualnost

Zajedničkim proučavanjem naših pojedinačnih priča uspjeli smo otkriti do koje mjere čitavom našom željom upravljaju temeljni zakoni državnog, buržoaskog, kapitalističkog, judeokršćanskog društva i do koje je mjere ona podređena pravilima učinkovitosti, viška vrijednosti i reprodukcije. Usporedili smo naša pojedinačna "iskustva", ma kako "slobodna" nam se ona činila, i primijetili da se neprestano podvrgavamo stereotipima službene seksualnosti koja upravlja svim oblicima proživljenog i širi svoje djelovanje s bračnih kreveta na bordele, preko zahoda, klubova, tvornica, ispovjedaonica, seks shopova, zatvora, gimnazija, autobusa, grupnjaka...

Mi ne želimo izmijeniti tu službenu seksualnost - ili, jednostavno, tu seksualnost - kao što bismo mijenjali uvjete našeg pritvora. Ne, mi je želimo uništiti, satrti je, jer ona nije ništa drugo do li mašina vječne kastracije, mašina za reprodukciju - među svim bićima, uvijek i svugdje - temelja ropskog poretka. "Seksualnost" je jednako strašna u svojim restriktivnim oblicima kao i u onome što dopušta: jasno je da proces "oslobađanja" seksualnih praksi i "erotizacija" društvene stvarnosti, koju u promidžbene svrhe organiziraju i kontroliraju snage "naprednog" kapitalizma, imaju samo jedan cilj: povećati učinkovitost "reproduktivne" funkcije službenog libida. Te prakse ne smanjuju seksualno nezadovoljstvo, već samo povećavaju frustraciju i količinu "manjka", čime se želja transformira u kompulzivnu potrebu za konzumiranjem i osigurava "proizvodnju potrebe" koja pogoni kapitalizam. Između "bezgrešnog začeca" i prostitutke koja želi publicitet, između bračne obveze i volontarističkog promiskuiteta buržoaskih grupnjaka nema razlike. U oba slučaja na djelu je ista vrsta cenzure. U oba slučaja perpetuira se isti masakr tijela koje žudi, samo je strategija drugačija.

Ono što mi želimo, ono za čim žudimo je probiti paravan seksualnosti i njezinih reprezentacija te otkriti kakvo je zaista naše tijelo, naše živuće tijelo.

oslobodimo se dresure

Mi želimo osloboditi to živuće tijelo, denormirati ga, odblokirati i osloboditi svu njegovu energiju, sve želje, sav intenzitet kojeg je skršio društveni sustav propisivanja i dresure.

Želimo pronaći čist izraz svake naše vitalne funkcije i iskusiti njezin cjelovit potencijal da nas zadovolji.

Želimo otkriti elementarne osjete poput užitka u disanju, koji je ugušen opresivnim snagama i zagađenjem; užitka u jelu i probavljanju, koji je narušen ritmom produktivnosti i artificijelnom prehranom proizvedenom i pripremljenom prema kriterijima tržišne rentabilnosti; užitka sranja i naslade guzice, sistematski masakrirane pomnim dresiranjem sfinktera, putem kojeg kapitalistički autoritet u samo naše meso upisuje svoje temeljne principe (eksploatacijske odnose, neurozu akumulacije, mističnost vlasništva (*propriété*) i čistoće (*propreté*); užitka radosnog i besramnog zadovoljavanja, ne zbog tjeskobe manjka, ili kao kompenzaciju, već iz pukog užitka zadovoljavanja; užitka vibriranja, mumljanja, govorenja, hodanja, gibanja, užitka u tome da se izrazimo, užitka delirija i pjevanja, igranja sa svojim tijelom na sve moguće načine. Želimo pronaći užitak u pružanju užitka, užitak stvaranja kojeg je nemilice satro obrazovni sustav zadužen za proizvodnju poslušnih radnika-konzumenata.

oslobodimo energiju

Želimo otvoriti naše tijelo drugom tijelu, drugim tijelima: preneti vibracije, pustiti energiju da slobodno kruži, kombinirati naše želje kako bi svatko mogao osloboditi sve svoje fantazije, sve svoje ekstaze. Želimo konačno bez krivnje i bez inhibicija vršiti sve one pojedinačne - ili grupne - pohotne prakse koje imamo neodoljivu potrebu prakticirati kako se naša svakodnevnica ne bi pretvorila u polaganu agoniju koju nam kapitalističko i birokratsko društvo nameće kao model života. Želimo iz sebe iščupati gnojni tumor krivnje, tisućljetni korijen svih opresija.